

ISHP

NR. 2/2002

**BULETINI
INSTITUTIT
SHENDETIT PUBLIK**

**INSTITUTE OF
PUBLIC HEALTH
BULLETIN**

IPH

**BULETINI I INSTITUTIT TE
SHENDETIT PUBLIK**

**INSTITUTE OF PUBLIC
HEALTH BULLETIN**

Nr. 2 / 2002

Bordi i publikimit

Silva BINO	Drejtore
Alban YLLI	Shef i Sektorit të Koordinimit
Eduard KAKARRIQI	Shef i Dep. të Epidemiologjisë
Minella PAPAJORGJI	Shef i Dep. të Mikrobiologjise
Arben LUZATI	Shef i Dep. të Mjedisit dhe Shëndetit
Besa BUDO	Shefe e Sektorit te Botimeve
Gledjona TOLA	Koordinator e Buletinit

Grupi i realizimit :

Silva BINO	Kryeredaktore
Alban YLLI	Redaktor teknik
Gledjona TOLA	Redaktore / Art Design
Lluka QAFOKU	Specialist informacioni

*Adresa: Institut i Shëndetit Publik
Rr. Aleksandër Moisiu Nr. 80
Tiranë ALBANIA
Tel/Fax 00355 43 700 58
Email: iphealth@sanx.net*

**Publikimi i Buletinit të Institutit të Shëndetit Publik
u sponsorizua nga Institut i Shëndetit Publik
dhe Ministria e Shëndetësisë, Tiranë**

PERMBAJTJA

1. **Sistemi “Alert” analize mujore, javet 35-39/2002, 26/08/2002 deri me 29/09/2002**

Dritan ULQINAKU, Miranda AJDINI ,Adela LLAGAMI

Faqe 6

2. **Rastet me suspekt Ethe Hemoragjike Kongo - Krime ne rrethet Kukes dhe Has, per vitin 2002**

Miranda AJDINI

faqe 10

3. **Pershkrimi i nje intokacioni alimentar ne rrethin e Durresit**

Miranda AJDINI, Alban YLLI

faqe 14

4. **Mbi Epidemiologjinë dhe Imunologjinë e Rubeolës në Shqipëri (periudha 1964-2000) dhe Strategjitet e Kontrollit dhe Prevenimit të saj (periudha 2000-2001 e pas)**

Prof.Dr.Eduard KAKARRIQI

faqe 19

Sistemi "Alert" analizë mujore javët 35 – 39 / 2002 , 26 / 08 / 2002 deri më 29 / 09 / 2002

Dritan ULQINAKU, Miranda AJDINI, Adela LLAGAMI

Raportimi

§ Këtë muaj "kanë raportuar"¹ 30 rrethe (80%): **Berat, Bulqizë, Delvinë, Devoll, Durrës, Elbasan, Fier, Gramsh, Has, Kavajë, Korçë, Krujë, Kuçovë, Kurbin, Librazhd, Lushnje, Mallakastër, Malësi e madhe, Mat, Mirditë, Peqin, Përmet, Pukë, Sarandë, Shkodër, Skrapar, Tepelenë, Tirana, Tropojë, Vlorë**

Për shkak të problemeve të sistemit të dhënat e rretheve: **Tepelenë, M. Madhe, dhe Delvina** për dy javë, nuk kanë ardhur në Institut (nga kontakti me ta rezulton që të dhënat janë dërguar).

Gjatë këtij muaji do të saktësohen shkaqet e mosardhjes së të dhënave të tyre.

§ Nuk kanë raportuar irregullisht gjate gjithe muajit 9 rrethe (30% e rretheve që kanë raportuar): **Berat, Has, Kavajë, Krujë, Mallakaster, Mirditë, Peqin, Sarandë, Skrapar, Tropojë**

Prej tyre është kontaktuar vetëm me 4 rrethe: **Saranda (probleme të familjes), Mallakastra (epidemiologu i pezulluar), Berati (çregullim të postës elektronike), Hasi (probleme ne transmetimin e te dhenave me fax).**

Me rrethet e tjera nuk është arritur të kontaktohet.

Shmangia e këtyre oshilacione nga shkaqe shpesh pak të justifikueshme është e domosdoshme për të bërë të mundur stabilizimin e qëndrueshem të shkallës së raportimit.

§ Nuk kanë raportuar asnjë javë 6 rrethe (16% e rretheve): **Peshkopi, Gjirokastër, Kolonjë, Kukës, Lezhë, Pogradec.**

Kukësi dhe Dibra janë rrethe që nuk kanë raportuar gjatë gjithë vitit duke përbërë rrethet më problematik të këtij sistemi.

Mosraportimi i rretheve të tjera lidhet me dëmtime të sistemit të tyre elektronik.

Kohëraportimi

Pothuajse të gjitha rrethet ose 80% (24 nga 29), kanë arritur të raportojnë në kohë në javë të ndryshme

Kjo përqindje eshte luhatur nga 33% në 51% e rretheve ne kohe.

Vetëm **Fieri** dhe **Devoll** kane raportuar gjatë të gjithe muajit në kohë.

Janë 12 rrethet e tjerë që përgjithësisht raportojnë në kohë: **Berati, Korça, Kuçovë, Lushnja, Shkodra, Tirana** dhe pas tyre: **Durresi, Kavaja, Mirdita, Puka, Tepelena, Vlora.**

Kanë raportuar vetëm me vonesë rrethet **Skrapar, M. Madhe (?)**, **Librazhd.**

Rrethet sipas shkallës së raportimit në kohë;

Fier, Devoll

Berat, Korçë, Kuçovë, Lushnje, Shkodër, Tirane

Durrës, Kavajë, Mirditë, Pukë,

Përqindja e raportimit

Janë 15 (52% e rretheve që raportojnë) rrethe me përqindje të lartë raportimi të njësive raportuese (NjR). Ky tregues ka qënë i qëndrueshëm për këta rrethe **Skrapari**, ka pasur një rënje të dukëshme të përqindjes së raportimit në krahasim me javët e mëparshme (64%).

>80%

Devoll, Delvinë, Elbasan Fier, Kuçovë, Mat, Peqin, Shkodër, Tirana, Has, Kurbin, Librazhd, Lushnje, Mat, Korvë, Durrës.

Janë 6 rrëthet ku kanë raportuar 100% e njësive reportuese: **Fier, Delvinë, Kuçovë, Lushnje, Mat, Librazhd**

Kanë treguar paqëndrueshmeri në % e raportimit rrëthet: **Krujë, Mallakastër, Përmet, Mirditë, Gramsh**

Raportimi ka qënë i ulët për rrëthet: **Bulqizë, Pukë, Tropojë, M. Madhe, Sarandë**. e lidhur kjo dhe me kushtet e tyre të vështira gjeografike.

100%

Fier, Delvinë, Kuçovë, Lushnje, Mat, Librazhd.

> 60%

Bulqizë, Pukë, M. Madhe, Sarandë, Tropojë.

(ka raportuar vetëm një rast në javën e 36), **Kruja, Kurbini, Peqini, Përmeti**, paraqesin një tabllo te ndryshme nga java ne jave, por nga analizimi i numrit te rasteve ne raporte me numrin e mjekeve qe kane marre pjese ne denoncimet e tyre nuk vihet re asnjë tendencë rritje te ketyre infeksioneve nga java ne jave, dhe po te krahasohet me një muaj me perpara shihet se ka një renjie te numrit te per gjithshem te rasteve

Gramshi dhe Librazhd raportojne një numer me te madh rastesh në javën e 38 krahasuar me javët paraardhëse. Për Gramshin kjo lidhet me rritjen e përqindjes së raportimit të rrëthit (100%).

Diarre me gjak

-*Janë raportuar një numër i vogël rastesh për këtë sindrom, vetëm 9 raste në 7 rrëthe: Fier, Gramsh, Kuçovë, Peqin, Sarandë, Shkodër, Tiranë.*

Rastet janë sporadike sikurse shihet edhe nga shtrirja ne shume rrëthe te vendit.

Infeksione Respiratore të Sipërme

-*Raportimet kanë pasur pothuajse të njëjtat vlera- duke dhënë një trend linear për pjesën më të madhe të rrëtheve : Bulqizë, Elbasan, Fier, Korçë, Kuçovë, Librazhd, Lushnje, Mat, Mirditë, Përmet, Pukë, Skrapar, Tiranë, Tropojë (61%).*

Berati dhe Shkodra kanë prezantuar një trend rritës. Në Shkodër raportimet kanë qënë 29% më të larta në javën e 39 krahasuar kjo me të 35-tën. Beratin ka treguar të njëjtën rritje, 30% në javën e 38 krahasuar me një javë më parë.

Delvina nuk ka raportuar asnjë rast në dy javët e fundit duke qënë rrëthi i vetëm ku trendi raportimit ka pësuar rënje.

Infeksione Respiratore të Poshtëme

-*Trendi i Infeksioneve respiratore te poshteme shkon paralelisht me ate te infeksioneve respiratore te siperme (vihet re një rritje e lehte e tyre, por pa shperthime epidemike).*

Berati dhe Tirana mund te vecohen nga rrëthet e tjera sepse ne keto dy rrëthe shihet një rritje të theksuar e rasteve.

Në Tiranë në javën e 39 rapotimet janë thuajse dyfish

Raportimi me Postë Elektronike

Janë 11 rrëthet që kanë raportuar me postë elektronike këtë muaj (36% e rrëtheve që kanë raportuar këtë muaj): **Berat, Delvine, Devoll, Fier, Elbasan, Mat, Mallakaster, Lushnje, Kuçove, Korce, Shkoder.** 9 rrëthe (30% e rrëtheve që kanë raportuar këtë muaj) kanë raportuar gjatë gjithë muajit. me postë elektronike. Ka qënë e pa mundur për Beratin (dëmtim i postës elektronike) dhe Mallakastrën (largim i epidemiologut).

Analizimi i Sindromave

Diarre pa gjak

Në nivel vëndi ky sindromi-ka një trend rënës-: **Berat, Bulqizë, Fier, Has, Korçë, Kuçovë, Mallakastër, Mat, Mirditë, Pukë, Sarandë, Shkodër, Skrapar, Tiranë** (58% e rrëtheve që kanë raportuar). Në **Elbasan, Lushnje, Tropojë, Gramsh**, numri i denoncime te rasteve me diare pa gjak nuk kanë ndryshuar gjatë 5 javëve të analizuara duke prezantuar një trend linear (14% e rrëtheve që kanë raportuar).

Delvina paraqet një numer shume te vogel rastesh

Në Tiranë në javën e 39 rapotimet janë thuajse dyfish më të larta se në javën e 35 (**1127 nga 634**). Të njëjtën rritje tregon edhe Berati.

Temperaturë e Pashpjegueshme (>4 ditë)

Janë vetëm 7 rrëthet që kanë raportuar këtë sindrom: **Berat, Fier, Korçë, Mat, Mirditë, Shkodër, Tirane**.

Nga rrëthet e mesiperme vecohen Fieri dhe Tirana te cilet kane rrraportuar raste me kete sindrom ne te gjitha javët. Ne rrëthin e Fierit rastet prekin grup-moshat e rritura(situata po ndiqet nga epidemiologjia e ketij rrëthi), ndersa ne rrëthin e Tiranes rastet i perkasin grup-moshave pediatrike (nga hulumtimi i rasteve nga ana e epidemiologjisë se rrëthit, informohemi se kemi te bejme me gjendje virale).

Hemorragji me Temperaturë

Nuk ka asnje denoncim per kete muaj ne lidhje me kete sindrome.

Verdhëzë

Raportohet një numer shume i kufizuar rastet me kete sindrome, gjithashtu te gjitha rastet e raportuara i perkasin grup-moshes pediatrike.

Elbasani vecohet nga rrëthet e tjera nga rrraportimi i perjavshem i rasteve me "verdheze" ndonse jo në numër të madh.

Rash me Temperaturë

Kanë raportuar në javë të veçanta

Mirdita 2 raste, Saranda 2 dhe Tirana 4 raste (nuk ka denoncime per suspekt fruth).

Meningit i Suspektuar

Janë vetëm 2 raste raportuar nga Kurbini dhe Saranda.

Helmini i fëmijëve në Elbasan dhe Problemet shëndetësore të lidhura me përbijjet në disa rrëthe të vëndit, kanë qënë "ngjarjet shëndetësore" kryesore gjatë këtij muaji.

Situata emergjente - shkaktuar nga permbytjet ne disa rrëthe te vendit

Situata emergjente nga permbytjet e ka zanafilën në datën 21 / 09 / 2002 dhe ka prekur në vecanti rrëthet Lezhe, Shkodër, Berat, Skrapar dhe Gjirokastër.

Në Lezhë dhe Shkodër popullata dhe zonat e

prekura janë mjaft të mëdha dhe e parë nga faktorët që e agravuan kete permbytje jemi te mendimit se do të duhet nje kohe jo e vogel per eleminimin e pasojave te kesaj permbytje.

Lezha ishte rrëthi më i prekur. Përbijtja shtrihet në rrëth 30% të territorit. Më të prekura janë komunat Shënkoll, Balldren Dajc, Shëngjin dhe qyteti i Lezhës.

Janë prekur 3.000 familje ose 36% e popullatës.

Shkodra është qyteti i dytë pas Lezhës lidhur me pasojet e përbijtjes. Janë prekur 17 fshatra në 5 komuna.

Popullata e prekur illogaritet ne rrëth 9.000 banorësh (5% e popullatës së rrëthit)

Berat

Zona e prekur dhe dëmet kanë qënë të kufizuara, kryesisht në Urën Vajgurore dhe komunën Otlak. Janë dëmtuar dhe prekur 125 familje.

Skrapar

Janë rrëth 40 familje e prekura, kryesisht në dy zona: Çorovodë dhe Potom.

Gjirokaster

Në këtë rrëth janë vënë re dëmtime ne Libohovë dhe fshatrat Labovë, Peshkëpi, Grapsh dhe Lazarat.

Jane prekur rrëth 60 familje.

Impakti në shëndetësi

Janë dëmtuar 13 qëndra shëndetësore dhe 30 ambulanca

Me ndërhyrjen e pushtetit lokal ato janë vënë të gjitha në funksionim dhe është stabilizuar komunikimi.

Dëmtimet në sistemin shëndetësor

Rrëthet	Q. Shëndetësore	Ambulancat
Lezhe	7	20
Shkoder	3	3
Gjirokaster	1	3
Skrapar	1	2
Berat	1	2
Totali	13	30

Trendi i sëmundjeve infektive

Në të gjitha rrëthet, duke përfshirë edhe Lezhën,

"Intoksikacioni alimentar"
ne rrethin e Elbasanit

deri tani nuk është vënë re rritje e sëmundjeve infektive që janë nën survejancë.

Për të mbajtur situatën nën kontroll në Lezhë sistemi Alert është kthyer në një sistem ditor.

Higjena

Ka pasur shumë dëmtime ne rrjetin shpërndarës të ujit të pijshëm si dhe të sistemit të ujrave të zeza.

Rrethi	Sistemet e ujit të pijshëm të dëmtuara
Lezhe	18
Shkodër	13
Gjirokaster	3
Berat	1
Totali	35

Uji ka rezultuar i kontaminuar në të gjitha zonat e prekura.

Shërbimi parësor ka dyfishuar pikat e kontrollit dhe përdorimin e klorit. Situata vazhdon të jetë problematike në Lezhën, dërsa është stabilizuar në rrethet e tjera.

Intoksikacioni ka ndodhur më datë 08/10/2002 dhe lidhet me përdorimin e ushqimeve të shpërndara nga një Organizatë (NGO) në një nga shkollat e qytetit të Elbasanit (Shkolla 8 vjeçare 11 Koriku). Ushqimi është shpërndarë në 245 nxënës nga të cilët kanë shfaqur shënja intoksikacioni 29 fëmijë (12%). Janë hospitalizuar për një ditë të gjithë fëmijët që kanë shfaqur shënja intoksikimi (29). **Simtomat** e shfaqura (tek të gjithë fëmijët që kanë paraqitur ankesa) ka qënë dhimbja e barkut. Dy prej tyre kanë pasur temperaturë subfebrile dhe në dy raste të vjella të provokuara. Asnjë nga fëmijët nuk ka shfaqur djarre. Fillimi i shenjave klinike ka qënë i menjëherëshëm pa një periudhë inkubacioni duke hedhur dyshime qe ne fillim per një shkaktar te mundshem mikrobiologjik. Kjo klinike ka qënë shkaku i mos përfshirjes së tyrë në Sistemin Alert.

Analizat mikrobiologjike dhe fiziko kimike të ushqimeve të përdorura dhe feçeve, (për Salmonel, Shigel, E. coli, V. cholera) (për aciditetin, Pb, Cd), kanë rezultuar negative.

Situata është plotësisht e stabilizuar.

Më shumë informacion mund të merrni pranë IShP.

Alert System- Indicators, Syndrome Analysis; The emergency of inundations in the regions Lezhë, Shkodër, Berat, Skrapar, Gjirokastër; The alimentary intoxication in Elbasan

Dritan ULQINAKU, Miranda AJDINI, Adela LIAGAMI

The reporting of the recurrence of syndromes is presented, giving the figures pertaining to the most recent period. The percentage of reporting is high, 80%, and the percentage of reporting using electronic mail is rising and has reached 30%. The regions of Kukës and Dibër remain the most problematic, they have not reported even a single week. Then the analysis of syndromes is presented for all reporting regions. The trend of diarrhea without bleeding has been falling during this period in country scale. Only sporadic cases of bleeding diarrhea have been recorded. The trend for upper and lower respiratory infections has been in slight rise, without epidemic outbreaks. No cases of hemorrhagic fever were recorded. Only two cases of suspected meningitis were recorded in country scale. A small number of cases were reported for rash and jaundice. Then the situation following emergency for inundations is presented with figures and in tables for the affected regions. The analytic description of the alimentary intoxication recorded in Elbasan closes the paper.

Rastet me suspekt Ethe Hemoragjike Kongo - Krime ne rrethet Kukes dhe Has, per vitin 2002

Miranda AJDINI

Ne daten 28/06/2002 ISHP njoftohet per dy raste te denoncuara si suspekt ethe hemoragjike nga Sherbimi Paresor i rrethit te Kukesit.

Menjehere ne daten 01/07/2002 nje ekip i ISHP i perbere nga nje epidemiolog, entomolog se bashku me laborantet u nisen per ne rrethin e Kukesit per te bere hetim ne vater.

Nga kontakti qe morem me sherbimin epidemiologjik te rrethit rezultoi se dy rastet e shtruara kishin dal nga spitali me trajtim ne shtepi. Rezultoi gjithashtu se ishin shtruar dhe dy raste te tjera nga rrathi i Hasit

Ethja Hemoragjike sic dihet eshte nje semundje virale me vatra natyrore qe qarkullon dhe ne vendin tone, prek me shume kafshet por paraqiten raste sporadike edhe tek njerezit dhe sidomos tek persona qe punojne ne blektori dhe bujqesi.

Eshte nje semundje me mortalitet te larte 5-30%. Si vektor kryesor i transmerimit tek njeriu jane rrignat (kepushat). Rezervuaret me te rendesishem te virusit jane bagetite, dhe kafshe te tjera te egra. Infektimi i njeriut behet nepermjet dy rrugeve pickimi direkt nga kepusha e infektuar; nga nejriu tek njeriu nepermjet kontakti me gjakun e infektuar te te semurit gjate manipulimit me te.

Historiku i EHKK ne Shqiperi

EHKK eshte nje semundje vieale dhe shkaktari i saj eshte nje virus i grupit te *Nairoviruseve*. Ndonese eshte nje zonoze, ndodhin shpesh raste sporadike te shperthimit te EHKK ne njerez. Shperndarja gjeografike e virusit, me vector rrigen, eshte e gjere. Por kryesisht EHKK eshte endemike ne Eropen Lindore dhe Ballkan.

Raste te tilla jane hasur sidomos keto dy vjetet e fundit ne rrethet Kukes dhe Has, zone kjo e prekur dhe qe raporton raste. Eshte nje zone kufi me Kosoven, ku nje vite me pare pati nje shperthim dhe shtim te rasteve me ethe hemoragjike. Ne dy vitet e fundit rezulron te kete nje rritje te numrit te rasteve ne keto dy rrethet te zones Veri - Lindore, konkretisht ne kufi me Kosoven (per kete vite nuk kemi informacion). Kjo tregon qe kemi te bezme me te njejten zone apo biotop qe karakterizon kete semundje. Ne keta dy vjetet zonat qe kane raportuar raste jane Morini, Bicaj, Shtiqen Nangaj ne rrethin e Kuksit, Golaj e Domaj (qe eshte zona kufi me Morrinin) ne rrethin e Hasit, 600 metra mbi nivelin e detit, e quajtur ndryshe "zona e dushkut". Gjeografikisht ky biotop (eshte teritor me kushte te njellojta ekologjike p. sh si livadhet) paraqet nje zone qe krijon kushte te favorshme per jetesen e vektorit rrigen perqejges per kete infeksioni. Ne kete zone, biotop nje vite me pare (2001) u raportuan ne nje periudhe kohore Maj- Qershori 8 raste suspect Ethe hemoragjike analiza serologjike e te cilave (e kryer ne Selanik, Greqi) konfirmoi diagenozën ne 5 prej 8 mostrave serike te derguara dhe analizuara.

Per kete vit (viti 2002) raportimi i rasteve me suspekt ethe hemoragjike i takon po te njejtes periudhe kohore Maj- Qershori.

Ne fakt rasti i pare eshte raportuar ne 24 prill, si rast u trajtua nga sherbimi epidemiologjike i rrethit dhe u dergua ne ISHP serumi i te semurit., mostra e te cilit u dergua ne Selanik dhe ne daten 10/07/2002 per kete raste vjene perqigje pozitive per Kongo - Krime.

Ne vendin tone ka patur nje shperthim te ethes hemorragjike (EHKK dhe hantavirus) ne vitin 1986-1987 dhe me pas ne vitin 1989. Nga viti

1993 Jane raportuar raste sporadike te ethes hemoragjike ne rrethin e Kukesi. Te dhenat Jane mare nga sherbimi i epidemiologjise rrethit te Kukesit (tabela 1).

Vitet	Nr.rasteve	Periudha
1993	7	Qershori-Shtator
1994	3	Mai-Qershori
1995	1	Mars
1996	2	Korrik-Gusht
1997	0	0
1998	1	Korrik
1999	0	0
2000	0	0
2001	8	Maj-Korrik
2002	5	Qershori-Korrik

Pershkrimi i rasteve

Rasti i pare : E semura Valmira Mursel Mani 16 vjec nga qyteti Kuksit e shtruar ne spital ne daten 22/06/2002 ne repartin ORL me epistaksise, temperature, dhimbje koke, te vjella. Ne daten 24/06/2002 transferohet ne rep. Infektiv me diagnosen suspekt ethe hemoragjike. Nuk kishte element te tjere hemoragjik, nuk kishte pickim nga rriqnat, nuk kishte levizje nga qyteti ne fasht, vetem qendrim ne fushen e sportit ne shkolle. E semura kishte dale nga spitali ne gjendje te permiresuar.

Rasti i dyte : Erion Sami Haziri 14 vjec nga fshati Morine e rrethit Kukes shtrohet ne spital ne daten 22/07/2002 me temraturat te lart dhe epistaksis ne daten 25/07/2002 transferohet ne infektiv me te njejtien diagnoze. I semuri nuk kishte pare rriqna ne trup por tregonte se kishte shkuar ne mal me bageti. Shenja te tjera kishte dhimbje koke te vjella. Edhe ky kishte dal nga spitali me trajtim ne shtepi. Rasti i trete: I takon rastit nga Golaj rrethi i Hasit i quajtur Hasan Rec Xhebexhia 60 vjec me profesion mesuas, i shtruar ne spital ne 25/06/2002 me temperature te lart dhimbje koke, dhimbje mesi dhe ne daten 26/06/2002 denoncohet per suspekt ethe. I semuri tregon se kishte qene ne zonen e Morinit ne mal per ti sherbyer bleteve

te tij. I semuri ishte ne spital.

Rasti katert: Fatbardha Xhezair Thaci 22 vjec nga Domaj rrethi i Hasit vjene ne spitalin e Kuksit me temperaturre te vjella dhimbje koke, dhimbje mesi dhe ne daten 01/07/2002 raportohet si raste i dyshuar per ethe hemoragjike. E semura shpjegon se shkonte shpesh per pune ne fushe. Gjendja e saj ishte e mire.

Veprimet e kryera nga ekipi

Me mbritjen ne Kukes meqense dy rastet e raportuara nga Kukesi kishin dale nga spitali u nisem direkt ne zone ne fshatin Morine se bashku me mjeken mikrobiologe Gjyle Cara, ku u more kontakt me te semurin u plotesua anketa dhe ju more mosrta e gjakut. Gjak ju more dhe kontakteve te ngushta, dy motrat tregonin se ato ishin pickuar nga rriqnat por nuk kishin ndonje shenje. U be njekohesiste dezinsektimi i gjithe ambjenteve me Kautrine te marre nga ISHP

Per rastin e qytetit u more kontakt ne shtepi dhe ju morre gjaku.

Me rastet e Hasit, u more kontakakt ne spital dhe ju morre gjaku. Ne shtepi u shkua diten tjeter per te bere dezinsektimin.

Ne ISHP u solllen 9 mosrta serumi 4 raste te suspektuara si ethe hemoragjike dhe 5 kontakt.

Analiza dhe vlerimi i situates epidemiologjike

Kjo analize u bazua ne baze te plotesimit te nje ankete te bere posacrisht per rastet me suspekt ethe hemoragjike.

Keto te dhena Jane futur dhe analizuar ne programin EPI - Info.

Pra duke u nisur nga informacionet e marra dhe anketa e plotesuar ne kontakt me te semuret mund te themi se situata epidemiologjike ne keto rrethe per ethen hemoragjike deri tani eshte ne kontroll.

Gjendja e te semureve te dyshuar eshte e mire. Nga rastete e raportuara mund te themi se tre raste Jane te dyshuara per ethe hemoragjike dhe nje raste i mundeshem.

Analiza serologjike e mostrave do te realizoje konfirmimin ose jo te diagnozes klinike.

Epidemiologji

E shikojme me vend te paraqesim perkufizimin e rastit ne te cilin eshte bazuar kjo analize.

Ky perkufizim per EHKK eshte bazuar mbi terminologjine e perdorur nga WHO "Mbi Standartizimin e"Perkufizimit te rastit" per semundjet infektive (Kush quhet rast)?

Tre nivelet e Përcaktimit të Rastit për Ethen Hemorragjike (EH):

"Rast i mundshëm": shpërthim akut i menjëherëshëm i ethes së pa shpjegueshme me dhimbje koke, dhimbje mesi në pjesën e poshtme, dobësi, të vjella, dhe një histori të njojur ekspozimi ose pickimi nga rrinqat (ose brejtësve), ose dhe rënie në kontakt me persona te semure me EH.

Nje rasti i mundshëm mund të bëhet "cdo rast i dyshuar" (suspektuar) gjatë dekursit të sëmundjes, nëse pacienti pas disa ditësh zhvillon shënja hemorragjike.

"Rast i dyshimt": shpërthim akut i ethes, shoqeruar me çfardolloj shënje hemorragjike (duke përdorur ekzaktësisht "përcaktimin e rastit" ne ALERT")

"Rast i konfirmuar": një "rast i mundshëm" ose "rast i dyshimt" i konfirmuar nga ana laboratorike për EH.

Grupmosha

Profesioni	00-14	15 - 44	45+	Total
Femije	2	0	0	2
Infermier	0	1	0	1
Mesues	0	0	1	1
Nxenes	0	3	0	3
Papune	0	5	1	6
Total	2	9	2	13

Rekomandimet

Kontakti i pare me Sherbimin Paresore u realizua me drejtorine Dr. Bariam Cena i cili kishte bere dhe njoftimin. Ishte i informuar dhe nga eksperienca e nje viti me pare kishte marre masa per trajtimin ne vater, por nuk kishin mundur te mernin gjakun .

Ky sherbin ka veshtiresi sepse epidemiologia eshte per nje vite e shkeputur nga punë, keshtu punen e kryenin n/ epidemiologet. Kishin munges te lendes dezisektante Koutrin specifike per trajtimin e vateres, per kete semundje, ata vete kishin perdorur Hypoklorit Kalciumi, dhe qe nuk kishin sasine e domodoshme.

Sidomos ky problem ishte ne spital ne repartin infektiv , ku pjesa me e madhe e rasteve trajtohen ne kete spital nisur dhe nga eksperienca e nje viti me pare.

Personelit tespitalit mungonin mjetet me te domosdoshme duke filluar nga dezifikantet, doresat , dhomat e izolimit, e mjete te tjera te nevojshme per trajtimin e ketyre te semurve e cila ka nje kontagiozitet te lart.

Meqenese rastet e Hasit trajtohen ne Kukes per ta ishte problem njoftimi per keta te shtruar ne spital, me qellim qe nga ana e tyre te kryeshin veprimet ne vater dhe njekohesisht te sensibilizonin popullaten e zones.

Te dy sherbimeve ju dhane disa udhezinme mbi "Perkufizimin e rastit" si raste i dyshuar dhe raste i mundshem per ethe hemorragjike, dhe disa udhezues per veprimet e qe duhet te kryej epidemiologu rrethit, dhe shebimit infektiv.

Analiza e te dhenave per vitin 2001 2002 nga programi Epi

Rasti/Viti	2001	2002
I Dyshuar	4	1
I mundshem	2	1
Konfirmuar	2	3
Totali	8	5

Rrethi	I Dyshuar	I mundshem	I konfirmuar	Totali
Has	0	0	2	2
Kukes	1	1	1	3
Total	1	1	3	5

U kerkua nga ana tyre nje vemendje e vecante per sensibilizimin dhe propagande ne popullat lidhur me treziqet e kesaj semundje per vdekshmerine e lart qe ka dhe mundesit e mbrojtjes gjate kesaj periudhe.

Permblehdhe dhe konkluzione

Ne vendin tone hasen zona endemike me vatra natyrore te cilat krijojnë kushte te pershtatsheme per rritjen dhe zhvillimin e triqave, qe jane vektori perqejges per transmetimin e infektionit. Per dy vitet e fundit 2001 dhe 2002 nga qytetet Kukes dhe Has ka patur raportim te rasteve me suspekt ethe hemoragjike. Gjithsej per dy vitet jane raportuar 13 raste 6 prej te cilave jane konfirmuar me diagnozen Ethe Hemoragjike Kongo - Krim

(per vitin 2002 kemi vetem nje rast te konfirmuar).

Edhe pse eshte nej semundje me mortalitet te lart, rastet e paraqitura, dhe shenjet klinike qe jane shfaqur nuk kane qene te nje gravitet te rende, dhe si rrjedhim nuk ka patur asnje raste me perfundim fatal.

Grup mosha me e prekur eshte ajo e rritur por ka raste dhe ne grupmoshen e femijeve dhe sidomos nxenes shkolle te cilet kryesisht meren me punet ne fshat, si ruajtjen bagetive, dhe levizjene tyre ne mal.

Nje fakt tjeter eshte se rastet ne te shpeshta jane nga zona rurale dhe vetem dy raste kane qene nga qyteti (nje prej te cileve ishte personel mjekesor).

Cases with suspect Crimea-Congo hemorrhagic fever detected in Kukës and Has regions in 2002

Miranda AJDINI

There exist many endemic zones with natural foci of favorable conditions in our country for the growth and the development of ticks which are the responsible vector for infection transmission.

There has been a reporting of suspect cases of hemorrhagic fever in the cities of Kukës and Has for the last two years (2001-2002). For those two years, 13 cases have been reported in all, out of which 6 have been diagnosed with Crime-Congo hemorrhagic fever (during 2002 we have only one case confirmed)

Although it is a disease of high mortality, the cases and the manifested clinical signs have not been of pronounced gravity, and as a consequence no fatal case has been recorded.

The most affected age-group is that of adults, but there have been recorded cases in the age of childhood, mainly schoolboys employed in country work, as shepherds attending livestock in their movements in the mountains.

Another fact is that most of cases come from rural areas and only two cases came from the city.

PERSHKRIMI I NJE INTOKSIKACIONI ALIMENTAR NE RRETHIN E DURRESIT

Miranda AJDINI,Alban YLLI

Ne date 05/08/2002 nga sherbimimi epidemiologjik i rrethit Durres njoftohemi se se ne spitalin Infektiv Pediatrik ne Durres ishin shtruar 8 raste femijesh me intoksikacion alimentar dhe dy raste te irriturish.

Te gjithe rastet e mesiperme kishin marre pjese ne nje darke dasme te zhvilluar nje dite me perpara, ne daten 04/08/2002.

Pas analizes paraprake te situates, bazuar ne faktin e numrit te larte te te semureve te shtruar ne te njeften kohe, si dhe mundesine e rrezikimit te shendetit te mjaft personave te tjere (duke marre parasysh faktin se te gjithe te shtruari kishin qene pjesemarres ne te njeften ceremoni dasme te zhvilluar ne nje restorant te ketij qyteti, dhe ai restorant mund te vazhdonte te sherbente si burim i mundshem i zgjerimit te shperthimit epidemik), nga ana e sherbimit paresor te rrethit te Durresit u ngrit nje grup pune i perbere nga: Shefi i epidemiologjise Dr Bujar Lakanri; nd/epidemiologe Laureta Mersini; shefi i higjenes ushqimore Dr. Medi Hoxha; dhe nd/Inspektore sanitare Fatbardha Tahiri.Nga ana e ketij grapi pune u ndermoren keto veprime:-Hetimi sanitari lokalit te dyshua;-Marrja e mostrave nga ushqimet e perdorura ne dasem per ekzaminimet mikrobiologjike dhe identifikimi i ndonje agjenti te mundshem shkaktar;-E njejt procedure u krye edhe lidhur me enet e guzhines, duart e personelit qe punonte aty dhe objekte te tjera te dyshuara.

-Kontroll i mjediseve te lokalit, kushteve te mbajtjes dhe standardeve te pergatitjes se ushqimeve;-Marrja per analize mikrobiologjike te mostrave te feceve te te semureve dhe material nga te vjellat e tyre;-Pas kontrollit u krye gjabitja e pronarit te lokalit per kushte jo te mira te ruajtjes dhe prengitjes se ushqimeve. Po ne kete date u njoftua ISHP lidhur me ngjarjen.

Data 06/08/2002

Menjehere pas marrjes se njoftimit ne ISHP, Departamenti i Epidemiologjise analizoi situaten dhe e gjykoi me vlore nje hetim te metejshem te shperthimit epidemik , me qellim qe te realizohej nje perpjekje per te identifikuar shkakun e vertete nepermjet nje kerkimi me sistematik. Konkluzionet e nxjerra nga hetimi mund te sherbenin edhe si nje eksperience me vlore per te ardhmen dhe per eksperte te tjere qe punojne ne kete fushe.

Metodologja;Per realizimin e objektivit te siperpermendur u skicua nje hetim rast-kontroll me popullate target , personat pjesemarres ne darken e dasmes te grup moshes pediatrike. Kjo ishte edhe mosha e personave te shtruar ne spital. Gjate analizes do te synohej te krahasoneshin nivelet e ekspozimit ndaj ushqimeve te ndryshme te konsumuara gjate darkes, te te semureve me ato te personave jo te semure.Nje diferenca apo raport i madh midis ketyre niveleve do te mund te identifikonte nje ushqim apo ingredient me te mundshem per te qene burimi i infeksionit.

Detyra praktike me thelbesore duhej te ishte zbulimi dhe intervistimi i personave te popullates target.Per te realizuar kete hetim ne Departamentin e Epidemiologjise u ndertua nje pyetesor i bazuar ne modelet klasike te hetimit te shperthimeve me natyre ushqimore. Pyetesor u prengatit mbas nje konsultimi ne grup dhe u miratua nga Prof. Eduard Kakarriqi.

Pyetorsi ishte teresisht i strukturuar (pyetjet ishin te mbyllura) me perjashtim te pjeses se menuse per te cilen nuk ekzistonte nje informacion paraprak. Pyetesorin synonte te mblidhte te dhena lidhur me:1-Seksin ;2- Moshen;3-Trajtim ose jo ne spital;4-Shenjat klinike te shfaqura; 5-Ora e fillimit te simptomave; 6-Ushqimet e konsumuara ne darke (menuja);7- Ora e fillimit te darkes.

Te dhena per ushqime te tjera te perdorura para

darkes. Per ndjekjen e hetimit u nis per ne Durres nje grup pune i perbere nga dy epidemiologe dhe nje mjek mikrobiolog. Kontakti i pare me te arritur ne Durres u realizua me sherbimin spitalor te ketij irrethi, perkatesisht me mjeket specialiste pediater me qellim;-marrjen e nje informacioni nga klinicistet mbi gjendjen shendetvore te te semureve; -identifikimin e kohes se paraqitjes se te semureve per marrjen e ndihmes se pare mjeksore;-njojen e simptomatologjise mbizotueruese dhe ndertimin e perkufizimit te rastit;-si dhe per zbuluar ndonje rast te ri qe kishte lidhje me rastet e meparshme. Ne baze te raportimit te mjekeve u mesua se te semuret ishin paraqitur ne spital qe ne oret para te mengjesit (rreth ores 6-te) *me te vjella, dhimbje koke, diarre, keputje.* Menjehere te semureve u ishte filluar trajtimi me perfuzione dhe shume shpejt gjendja e tyre ishte permiresuar. Gjithashtu grapi i punes u njoftu se kishte patur raste te tjera te paraqitura me shenja te ngjashme ne repartet e spitalit te Durresit por qe i perkisnin grup-moshave me te rritura. Edhe keto persona kishin qene pjesemarres ne ceremonine e siperpermendor.

Data 07/08/2002

Gjate hulumtimit ne terren u hasen veshtiresi ne gjetjen e personave te shendoshe por probabilisht te ekspozuar (pjesmarres ne dasem qe nuk ishte semure). Gjeografia e dasmoreve ishte mjaft e shperndare dhe perfshinte vec disa lagjeve periferike te Durresit edhe fshatra te Tiranes, Fierit, Skrapar, Lushnjes dhe te Korces.

Datat 08-09/08/2002

Anketimi i te semureve u be ne shtepi sepse nderkohe kishin dale nga spitali, ku mesa duket ishin shtruar vetem per nje dite.

Midis 126 personave te identifikuar si pjesemarres u arrit te intervistoheshin vetem 24 persona te moshes 4-15 vjec Ajo c'ka e veshtiresoi mjaft hetimin kishte te bente me faktin se jo vetem personat e shtruar ne spital, por te gjithe te intervistuarit e tjere kishin vuajtur nga shenja klinike te ngjashme, pavaresisht nga graviteti i tyre. Veshtiresite e tjera ishin te lidhura me

adresen e vendodhjes se popullates target; ne spital shpesh-here kishin regjistruar vetem nje adrese te pergjithshme te lidhur me lagjen apo thjesht qytetin, c'ka e bente pothuaj te pamundur gjetjen e mjaft personave.

Ne **daten 10/08/02**, per arsyte humbjes ne kohe dhe mjetet u vendos qe hetimi te nderpritej dhe te analizoheshin te dhenat e mbledhura. Duke qene se mungon grapi i krahasimit (rastet jo te semura), analiza nuk arrin ti sherbeje objektivit te meparshem, megjithese jep nje informacion orientues lidhur me burimin e mundshem te infektionit.

Rezultatet

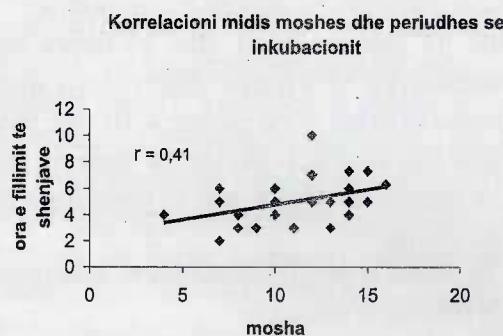
Nder 24 personat e anketuar, te gjithe kishin qene te semure dhe 8 prej tyre kishin marre trajtim ne spital. Personat e anketuar perbejne 20% te te gjithe pjesemarresve ne darken e ceremonise; nga keto: 11 jane meshkuj dhe 13 femra ose (45% meshkuj dhe 55% femra). Shperndarja sipas grup - moshave eshte si me poshte: 4-10 vjec jane 10 persona ose 41,6%; 1-14 vjec 14 persona ose 58,3%. Te dhenat ne detaje jane te paraqitura ne tabelat qe vijojne.

Tab. 1. Te dhena te pergjithshme per te anketuarit dhe ora e fillimit te shenjave.

Nr. rastit	Moshë (vjec)	Seksi M/F	Shtruar po/jo	Ora e fillimit te shenjave
1	14	F	Po	7:30
2	14	M	Po	4:00
3	14	F	Po	5:00
4	10	M	Po	4:00
5	13	F	Po	3:00
6	14	F	Po	5:00
7	7	M	Po	6:00
8	8	F	Po	4:00
9	10	M	Jo	5:00
10	15	F	Jo	7:30
11	12	M	Jo	7:00
12	15	F	Jo	5:00
13	12	F	Jo	10:00
14	14	M	Jo	6:00
15	7	M	Jo	5:00
16	10	F	Jo	6:00
17	12	M	Jo	5:00
18	4	F	Jo	4:00
19	9	F	Jo	3:00
20	11	M	Jo	3:00
21	7	F	Jo	2:00
22	16	F	Jo	6:30
23	8	M	Jo	3:00
24	13	M	Jo	5:30

Nga te dhenat e tabeles se mesiperme (Tab. 1) shohim se nese fillimi i darkes eshte ne oren 22.00, shenjat e semundjes ne rastin me te hershem shfaqen rrith ores 3.00 te mengjesit te neserm. Mesatarisht shenjat kane filluar te shfaqen mbas 5-6 oresh prej fillimit te darkes c'ka korrespondon me periudhen e inkubacionit dhe tablone klinike te disa toksoikoinfeksioneve alimentare por perkon sidomos me ato te perfutura nga stafilokokus aeurs dhe enteroksinave te tij.

Ne grafikun e meposhtem (Graf. 1) jemi perpjekur te demostrojme nje korrelacion midis moshes se femijeve dhe periudhes se inkubacionit. Ne fakt vihet re nje prirje e lehte per te pasur kohe inkubacioni me te shkurtra tek moshat me te vogla.

Nga 24 personat e anketuar por te semure vetem 33% prej tyre ishte paraqitur ne spital dhe keta te fundit nuk dallojne ne menyre sinjifikative nga te semuret e tjere lidhur me moshen, kohen e fillimit te shenjave, gravitetin e tyre apo distancen e vendbanimit nga spitali.

Tabloja klinike eshte tipike e nje intoksikacioni alimentar, me dominim te te vjellave dhe diarrese, si dhe te shoqueruara keto shpesh me nauze, dhembje barku, apo edhe me shenja te per gjithshme si temperature dhe dobesi trupore. Shenjat me te shpeshta jane te vjellat, diarrea, nauzea, por nga ana tjeter edhe shenja te tilla si krampet ose dhembjet e barkut, dobesia e per gjithshme apo ne disa raste edhe temperatura u raportuan jo rralle nga te intervistuarit.

Vetem me te vjella jane 20 persona ose 83.5 %. Me diarre jane 14 raste ose 58.3% dhe nauze shfaqen 20% e rasteve. Shenjat e tjera hasen me rralle; temperatura dhe krampet u verejten vetem ne kater raste ose ne 16%.

Ne tabelen e meposhtme (Tab. 2) jepet nje pamje e hollesishme e shenjave klinike te verejtura tek te intervistuarit.

Tab.2 Shperndarja e shenjave klinike tek rastet e vrojtuara.

Nr.rastit	Nauze	Te vjella	Diarre	Temperature	Krampete	Te tjera
1	+	-	+	-	+	+
2	+	+	+	+	+	+
3	+	+	+	-	-	-
4	+	+	+	+	+	+
5	-	+	+	-	-	-
6	+	+	+	+	+	+
7	-	+	-	-	-	-
8	-	+	-	+	-	+
9	-	+	-	-	-	-
10	-	+	+	-	-	-
11	-	+	+	-	-	-
12	-	-	+	-	-	+
13	-	-	+	-	-	+
14	-	+	+	-	-	-
15	-	+	+	-	-	-
16	-	-	+	-	-	+
17	-	+	-	-	-	+
18	-	+	-	-	-	-
19	+	+	+	-	-	-
20	-	+	-	-	-	-
21	-	+	-	-	-	-
22	+	+	-	-	-	-
23	-	+	+	-	-	-
24	-	+	-	-	-	-
Total	7	20	15	4	4	9

Menuja e perdonur ne darke nga pjesemaresit eshte paraqitur ne tabelen e meposhteme (Tab. 3).

Sic duket ne nuk kemi mundesi qe per qellimin e ketij studimi te ndertojme nje tabel 2 per 2 per te nxjerre lidhjen midis nje ushqimi te akuzuar si burim infeksioni (ekspozimit) dhe semundjes, sepse te gjithe te intervistuarit jane te semure, pavaresisht nga graviteti i shenjave klinike. Ne kete raste ne nuk mund te akuzojme me siguri statistike si shkaktar te mundeshem nje nga ushqimet e perdonura. Mund te ngreme vetem disa dyshime lidhur me vezet, qoftet dhe romsteket, te cilat kane qene konsumuar nga

pothuaj te gjithe te semuret. Konsumimi i parfese nga pothuaj gjithe personat e shtruar (ndoshta ne nje gjendje me te rende se te tjeret) mund te jetë nje tregues per perfshirjen edhe te ketij ushqimi ne intoksim. Perfshirja e shume ushqimeve ne intoksim, do te ishte nje arsy per te na bere te mendojme lidhur me nje infektim te tyre gjate gatimit apo gjate ruajtjes. Nje arsy me teper per te mbeshtetur kete hipoteze eshte fakti se ka shume pak gjasa qe ushqimet e servirura ne darke te kene qene infektuar para futjes ne kuzhinën e restorantit. Nuk kemi ushqime te tipit, mish pule apo copa te tjera te medha mishi ne thellesi te te cilave nxehthesia e ka veshtire te arrije. Edhe parfeja e cila mund te kishte qene e infektuar me pare dhe si pasoje e ruajtjes ne kushte te papershatshme te lejonte shumezimin e agjentit shkaktar, duket teper e veshtire ta kete shkaktuar e vetme shperthimin, perderisa shumica e te intervistuarve te semure nuk e ka konsumuar fare ate.

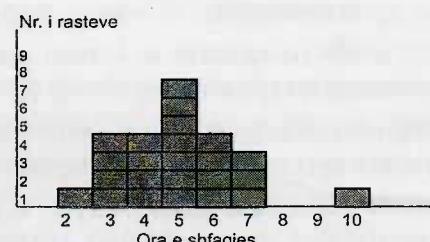
Tab. 3. Niveli i ekspozimit ndaj ushqimeve te ndryshme te servirura gjate darkes.

Nr.rastit	Romstek	Qofte	Rosto	Veze	Shishqeb	Salce	Parfe	Fanta
1	-	+	-	+	-	-	+	-
2	+	+	-	+	+	-	+	+
3	-	-	-	+	-	-	+	-
4	+	+	-	+	-	+	+	-
5	+	-	-	+	-	-	-	+
6	+	+	+	+	+	+	+	+
7	-	-	+	-	+	-	+	-
8	+	-	+	+	-	+	-	+
9	+	+	-	+	-	-	-	-
10	+	+	+	+	-	+	+	-
11	+	+	+	+	-	+	-	+
12	-	+	+	+	-	-	-	-
13	-	-	+	+	+	-	-	+
14	-	+	+	+	+	-	-	-
15	+	+	+	+	+	-	-	-
16	-	+	-	+	-	-	-	+
17	-	+	+	+	-	+	-	+
18	+	+	-	+	-	-	-	-
19	-	+	-	-	+	+	-	+
20	-	+	-	+	-	+	-	+
21	-	+	+	-	-	-	-	-
22	+	+	-	+	-	-	+	+
23	+	+	+	+	+	+	+	+
24	+	-	-	+	+	+	+	+
Total	13	18	12	21	9	10	10	13

Por pavaresisht nga arsyetimet hipotetike qe mund te ngrihen ne baze te te dhenave, ne nuk mund te akuzojme direkt ndonje shkaktar te ketij intoksikacioni, edhe per faktin se ekzaminimet

bakteriologjike te mostrave te marra si nga laboratori i Durresit dhe nga ato te ekzaminuara ne ISHP, nuk arriten te identifikojnë ndonje agjent bakterial.

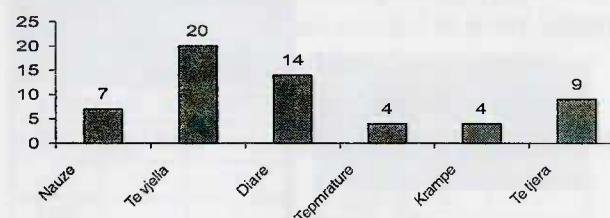
Kurba e shperthimit

Ne kurben e mesiperme eshte paraqitur numri i rasteve qe kane shkuar ne ne spital dhe koha (Oret e para te mengjezit te dites tjeter) e shfaqjes se shenjave. Nepermjet saj behet me i dukshem konkluzioni i nxjerre me lart lidhur me kohen mesatare te inkubacionit.

Edhe grafiku i meposhtem ireket te demostroje ne menyre vizive shpeshtesine e hasjes se shenjave klinike tek te intervistuarit.

Rastet sipas shenjave klinike

Problemët e verejtura dhe eksperiencia e perftuar per hetime te tjera te kesaj nature

Anketimi i te semureve te nenshtruar apo jo ndaj trajtimit mjekesor u be shteti me shteti sepse nuk mund te kontaktohesin ne spital. Eshte kjo nje arsy me shume per te gjykuar se te dhenat e mbledhura mund te jene subjekt gabimi sistematik; situata alarmante e krijuar mund te kete nxitur mjaft nga te intervistuarit te deklaroje ne menyre subjektive shqetesime klinike edhe ne mungese te tyre.

Anketimi u krye vetem ne grup moshen pediatrike nisur nga fakti se personat qe kishin marre trajtim ishin te kesaj grupmoshe. Kjo e

PERSHKRIMI I NJE INTOKSIKACIONI ALIMENTAR NE RRETHIN E DURRESIT

kufizoi mjaft rrithin e hetimit dhe ishte një arsyé per te mos gjetur ndryshime te mjaftueshme lidhur me te qenit i semure midis te intervistuarve. Kjo nga ana e saj e beri te pamundur identifikimin me siguri statistikisht sinjifikative, nepermjet metodave epidemiologjike te ndonje burimi te mundshem midis ushqimeve te konsumuara. Te semuret e shtruar ne spital dojen brenda 24 oresh dhe ne rregjistrat e urgjences nuk ishin shenuar adresat e sakta te tyre, cka e beri te veshtere dhe ndonjehere te pamundur gjetjen e tyre. Ky fakt dhe fakti tjeter i shperndarjes se madhe gjeografike e rasteve (pjesemarresit ne dasem ishin nga disa rrethe te Shqiperise pervec Tiranes dhe Durresit si Korca, Skrapari, Fieri dhe Lushnja) shkaktoi vonesa ne hetim dhe ne nxjerrejen e konkluzioneve. Per arsyé subjektive nuk u arrit te sigurohej paraprakisht menyja e restorantit, c'ka do ta kishte lethesuar ndertimin e pyetesorit dhe do ta kishte bere ate me te sakte. Te gjitha keto veshtere qe dojen gjate ketij hetimi duhet te kihen parasysh per ndonje shperthim tjeter te mundshem, per te bere te mundur menjanimin e tyre apo zgjidhjen ne menyre efikase te problemeve te lidhura me to.

Konkluzione

Grumbullimi ne kohe dhe hapesire i rasteve me shenja klinike dhe periudhe

inkubacioni karakteristike ben te mendohet per një shperthim epidemik te një intoksiacioni alimentar.

Shkaktari me i mundshem infektiv, bazuar ne shenjat klinike dhe periudhen e inkubacionit, duhet te jete një stafililokokus aerus apo enterotoksinat e tij.

Ne grup - mosha me te vogla semundja eshte shfaqur me shpejt dhe me shume gravitet (te gjithe personat e shtruar ne spital i perkisnin moshes moshes pediatrike).

Pergjigja e ekziminimit laboratorike per mostrat e mara doli negative, pra nuk mund te jepet një pergjigje perfundimtare lidhur me agjentin infektiv, por pamundesia per ta identifikuar nuk e perjashton mundesine e ekzistence se agjentit

Mundesia me e madhe eshte qe ushqimet te kene qene infektuar si pasoje e mosrespektimit te rregullave te gatimit dhe te ruajtjes se tyre ne restorantin ne fjale, dhe me pak qe te kemi pasur një ushqim te infektuar me pare. Skenari me i mundshem ka shume gjasa te kete qene ky: Nje pjesetar i personelit te restorantit mund te kete infektuar disa nga ushqimet, ruajtja e te cilave ne kushte te papershtatshme nga ana tjeter mund te kene ndihmuar ne shumezin e agjentit infektiv, i cili ka shkaktuar semundjen tek pjesemarresit.

The description of an alimentary intoxication case in Durrës region.

Miranda AJDINI, Alban YLLI

A case of alimentary intoxication following a wedding party organized in a restaurant in Durrës in August 2002 has been followed and studied by the local public health service and by a specialized team from the Institute of Public Health. This team projected a case control study of a target population (children age-group). The dynamics of the evolving situation is presented in the paper on a daily basis, and also the study undertaken. The study got to the following conclusions:

- the collection in time and space of cases manifesting clinical signs with a characteristic incubation period bespeaks the epidemic outbreak of an alimentary intoxication.
- the most probable causative agent, relying on the clinical signs available, ought to be *staphylococcus aureus* and its enterotoxins.
- In younger age groups the onset of the illness was swifter and the symptoms more grave. (all the recovered pertained to the pediatric age)
- The result of the lab analysis was negative, so nothing can be stated for certain concerning the causative agent.
- The infection could have most likely come from careless cooking and food keeping in the restaurant, and not from a preliminary infected food.
- The most likely scenario ought to have been : a member of the personnel of the restaurant may have infected some of the foods, and their keeping in improper conditions may have caused the propagation of the infective agent.

Mbi Epidemiologjinë dhe Imunologjinë e Rubeolës në Shqiperi (periudha 1964-2000) dhe Strategjitet e Kontrollit dhe Prevenimit të saj (periudha 2000-2001 e pas)

Prof.Dr. Eduard KAKARRIQI

Rubeola është në vjetvete një sëmundje virale e lehtë, shpesh e njojur në literaturën mjekësore me termin "fruth-tri-ditësh".

Rëndësia e saj në shëndetin publik lidhet pikërisht me efektet e mirënjohnura teratogjene të infekzionit rubeolik në gruan shtatzënë receptive ndaj rubeolës, dmth me të mirënjohnurin Sindrom i Rubeolës Kongjenitale (SRK), manifestimet kryesore dhe më të shpeshta të cilit janë dëmtime të lindura të organit të parit (katarak, verbim), të organit të dëgjuarit (shurdhësi), të zemrës (vese kongjenitale të valvulave), të sistemit nervor qëndror (mikrocefali, prapambetje mendore), si edhe të veshkave, heparit, etj.

Të dhënat e survejancës epidemiologjike në periudhën 1964-2000

Frekuencia e hasjes ne total

Të dhënat paraqiten të përmbledhura në Tabelën dhe Grafikun në vijim.

Numri mesatar vjetor i rasteve të raportuara me rubeolë për periudhën 1964-2000 (me përjashtim të viteve 1968, 1969, 1985, 1993, 1994, 1996, 1998 dhe 2000) është 9,6 raste; ka vite (1965, 1967, 1971, 1976-1979, 1982) me vetëm 1-2 raste të raportuara, dhe madje vite (1980, 1981) me ...zero raste rubeolë në shkallë vendi.

Nivele të tillë jashtëzakonisht të ulëta të frekuencës së rubeolës të raportuar nuk paraqesin aspak realitetin epidemiologjik. Ndërsa ato do të konkludonin për një qarkullim të papërfillshëm të infekzionit rubeolik në Shqipëri, studimet sero-epidemiologjike (shtjellohen më poshtë) treguan për një qarkullim endemik të vazhdueshëm dhe të shprehur të tij, duke dhënë kështu tablonë epidemiologjike reale.

Nivele të tillë jashtëzakonisht të ulëta të

frekuencës së rubeolës të raportuar shpjegohen në rradhë të parë dhe kryesisht me tiparin klinik të mirënjohnur të saj – mbizotërimin e (për)theksuar të infekzionit subklinik kundrejt sëmundjes klinike: raporti infekzion/sëmundje luhatet nga 5/1 në 20/1 e ndoshta më tepër në situatat ndër-epidemike të qarkullimit të virusit rubeolik. *Një moment i tillë mbart si rrjedhojë praninë e niveleve tepër të larta të fallco-negativitetit në survejancën epidemiologjike.*

Tab1-2 .Te dhenat e survejances epidemiologjike mbi frekuencen e hasjes se rubeoles ne Shqiperi (periudha 1964-2000): Numri i rasteve te raportuara dhe Incidencia (raste per 100,000 banore)

Viti	Raste	Incidenca (Raste / 100.000)
1964	7	*
1965	2	*
1966	10	*
1967	1	*
1968	223	11,0
1969	3.676	180,0
1970	6	*
1971	2	*
1972	37	2,0
1973	4	*
1974	12	
1975	4	*
1976	1	*
1977	2	*
1978	1	*
1979	1	*
1980	0	0
1981	0	0
1982	2	*

Viti	Raste	Incidenca (Raste / 100.000)
1983	10	*
1984	21	*
1985	78.594	3.080,0
1986	7	*
1987	10	*
1988	5	*
1989	8	*
1990	15	0,5
1991	9	0,3
1992	12	0,4
1993	111	3,4
1994	3.432	105,7
1995	10	0,3
1996	180	5,5
1997	66	2,0
1998	721	22,1
1999	15	0,5
2000	1.752	54,0

Incidencë e papërfillshme

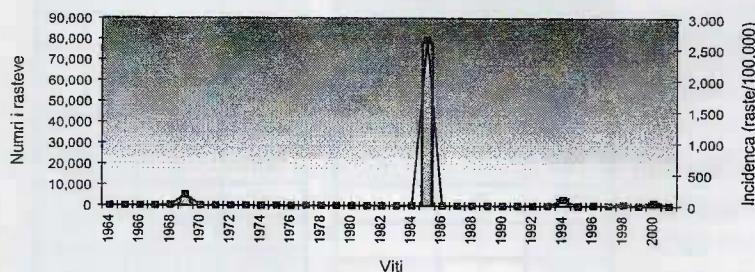
Gjatë periudhës 1964-2000 evidentohen tre pikë epidemike:

- *epidemia e vtit 1969* me 3.676 raste të raportuara (incidencë prej 180 raste/100.000 popullatë),
- *epidemia e vtit 1985 (më e madhja e evidentuar)* me 78.594 raste të raportuara (incidencë prej 3.080 raste/100.000 popullatë),
- dhe *epidemia e vtit 1994* me 3.432 raste të raportuar (incidencë prej afro 106 raste/100.000 popullatë).

Numri real i subjekteve të infektuara në çdo pik epidemik duhet të ketë qenë të paktën dy herë më i madh se rastet e raportuara, duke pasur parasysh raportin infeksion/sëmundje, i cili, ndonëse ulet spikatshëm në qarkullimin epidemik të virusit rubeolik, asnjëherë nuk barazohet me 1 (një).

Intervalalet ndër-epidemike rezultojnë të jenë 10-15 vjet, një tipar specifik ky i epidemiologjisë së rubeolës në Shqipëri, krahasuar me shumicën e vendeve të Evropës, të karakterizuara me periudha më të shkurtëra ndër-epidemike (3-7 vjet) gjatë epokës para-vaksinore.

Te dhënat e survejances epidemiologjike mbi frekuencen e hasjes se rubeoles ne Shqiperi (periudha 1964-2000): Piket epidemike me 1969, 1985, 1994

Frekuencia e hasjes sipas grup-moshave (frekuencia moshë-specifike)

Grup-moshat 5-14 vjeç paraqesin 60-70%

të rasteve të raportuara me rubeolë në të gjitha piket epidemike (vitet 1969, 1985, 1994), duke treguar kështu një mbizotërim të theksuar si incidencë moshë-specifike; ato paraqesin të njejtin nivel përqindor edhe në periudhat ndër-epidemike të qarkullimit të virusit rubeolik në popullatën e vendit.

Incidencat moshë-specifike të grup-moshave 1-4 dhe 15-24 vjeç renditen përkatësisht në vend të dytë dhe të tretë.

Ndërkaq, grup-moshat më të mëdha (25-44 vjeç) nuk paraqiten të përjashtuara nga infeksioni rubeolik: ato përfaqësojnë 1-2% të rasteve të raportuara me rubeolë gjatë periudhës 1964-2000.

Një incidencë e tillë moshë-specifike spikat si një tjetër veçanti e epidemiologjisë së rubeolës në Shqipëri, krahasuar me shumicën e vendeve evropiane në epokën para-vaksinore, ku grup-moshat 1-5 vjeç mbartnin 80-90% të sëmundshmërisë vjetore të rubeolës.

Shpërndarja gjeografike e rasteve me rubeolë

Nuk ka dallime statistikisht sinjifikative të incidencës së rubeolës ndërmjet rretheve të vendit.

Nuk ka dallime statistikisht sinjifikative të incidencës së rubeolës ndërmjet zonave urbane dhe rurale.

Të dhënat e survejimeve sero-epidemiologjike mbi qarkullimin e infeksionit rubeolik në Shqipëri (Seroprevalencia e Rubeolës)

Gjatë periudhës 1981-1996 janë kryer nga Instituti i Shëndetit Publik nje sere sero-survejimesh ndër-seksionale (studime transversale) për përcaktimin në dinamikë të profilit imunologjik ndaj infeksionit rubeolik të popullatës së vendit në total dhe sipas grup-moshave të ndryshme.

SURVEJIMI SERO-EPIDEMIOLOGJIK MË 1981

Mbi Epidemiologjinë dhe Imunologjinë e Rubeolës në Shqipëri (periudha 1964-2000) dhe Strategjitet e Kontrollit dhe Prevenimit të saj (periudha 2000-2001 e pas)

Është i pari sero-survejim i kryer në Shqipëri lidhur me rubeolën. Kontingjenti i marrë në studim konsistoi në 367 gra shtatzëna (mosha 20-35 vjeç) të përgjedhura me zgjedhje të rastit në Tiranë (qytet e rreth). Mostrat serike u analizuan nëpërmjet testit serologjik të Inhibimit të HemAgglutinimit (IHA).

Studimi synoi në përcaktimin e nivelit total të seroprevalencës së rubeolës, që rezultoi të jetë 76,6%.

Një nivel i tillë i përfthuar i seroprevalencës përvijëzoi një tabllo krejtësisht të kundërt me atë të përfthuar nga të dhënat e survejancës epidemiologjike rutinë, që karakterizohej prej nivelesh jashtëzakonisht të ulëta të incidencës. Ishte kështu i pari sinjal mbi qarkullimin real të infekzionit rubeolik në Shqipëri. Bazuar në të dhënat e survejancës epidemiologjike mund të konkludohej për një qarkullim krejt të papërfillshëm të infekzionit rubeolik në popullatën e vendit; përkundrazi, niveli i mësipërm i përfthuar i seroprevalencës demonstroi në mënyrë të qartë për një situatë endemike.

SURVEJIMI SERO-EPIDEMIOLOGJIK MË 1983

Rezultati i sero-survejimit të parë dha shtysën për një sero-survejim më të gjerë, synimi i të cilit ishte përcaktimi i niveleve të seroprevalencës së rubeolës sipas grup-moshave. Zgjedhja e studimit konsistoi në 1.437 subjekte të moshave nga 1 deri 47 vjeç të përgjedhura me zgjedhje të rastit në 6 rrethe të vendit (Tiranë, Durrës, Shkodër, Elbasan, Lushnje, Berat, Korçë, Sarandë, Gjirokastër). Mostrat serike u analizuan me anë të testit serologjik IHA.

Niveli total i seroprevalencës rezultoi 47,8%.

Veçse me dallime tepër sinjifikative ndërmjet grup-moshave.

Kështu, nivelet moshë-specifike u paraqitën 0 dhe 1,5% përkatësisht në grup-moshat 1-5 dhe 6-10 vjeç, 17,4% në grup-moshat 11-16 vjeç, 79,8% në grup-moshat 17-35 vjeç, dhe

97,8% në grup-moshat 36 vjeç e lart.

Nga njera anë, të dhënat e mësipërmë rikonfirmuan konkluzionin e nxjerrë prej sero-survejimit të parë.

Nga ana tjetër, ato detajuan profilet imunitare moshë-specifike të rubeolës: *nivele shumë të ulëta të seroprevalencës në grup-moshat e para-pubertetit, një hop sasior sinjifikant të niveleve të seroprevalencës në moshat e pubertetit, dhe një hop tjetër sasior sinjifikant të këtyre niveleve në moshat e pas-pubertetit.*

SURVEJIMI SERO-EPIDEMIOLOGJIK MË 1989

Sero-survejimi ndër-seksional i kryer më 1989 dha një tabllo edhe më të plotë të seroprevalencës së rubeolës në popullatën e vendit si nivel total dhe nivele moshë-specifike. Ai u krye pesë vjet pas epidemisë së 1985-sës të rubeolës, epidemia më e madhe e evidentuar në Shqipëri gjatë periudhes 1964-2000 (sikurse u lartpërmend, me 78.594 raste të raportuara me rubeolë, apo një incidencë prej 3.080 raste/100.000 banorë). Është e kuptueshme që sero-survejimi i 1989-ës do të reflektonte domosdoshmërisht impaktin e asaj epidemie sidomos në profilet imunologjike moshë-specifike.

Studimi konsistoi në një madhësi zgjedhje prej 3.190 subjekte të moshave nga 1 deri 50 vjeç të përgjedhura me zgjedhje të rastit në 10 rrethe të vendit (Tiranë, Kukës, Durrës, Shkodër, Elbasan, Lushnje, Berat, Korçë, Sarandë, Gjirokastër). Mostrat serike u analizuan nëpërmjet testit serologjik të IHA.

Niveli i përgjithshëm i seroprevalencës së rubeolës rezultoi të jetë 58,2%, një nivel ky krejt i krahasueshëm me atë të përfthuar në sero-survejimin e vitit 1983.

Dhe, sikurse në sero-survejimin e 1983-it, përsëri dallime tepër të spikatura ndërmjet grup-moshave. Faktikisht, nivelet moshë-specifike të seropozitivitetit rezultuan:

10,3% në grup-moshat 1-5 vjeç,

Epidemiologji

22,4% në grup-moshat 6-10 vjeç,

29,6% në grup-moshat 11-16 vjeç,

dhe 82,8% në grup-moshat 17 vjeç e lart.

Ndonëse si rrjedhojë e impaktit të epidemisë së rubeolës të 1984-ës nivelet e seroprevalencës në moshat e para-pubertetit pësuan një rritje sinjifikative (krahasuar me nivelet e përfshirë në sero-survejin e 1983-it), ato mbeten në mënyrë të qëndrueshme sinjifikativisht më të ulëta se nivelet e seroprevalencës të grup-moshave të pas-pubertetit. Çka rikonfirmon në thelb konkluzionin e mëparëshëm mbi tiparin specifik të epidemiologjisë së rubeolës në Shqipëri të një lidhje lineare ndërmjet niveleve në rritje të seropozitivitetit specifik me rritjen e moshës.

SURVEJIMI SERO-EPIDEMIOLOGJIK MË 1995

Ndërmerrët një sero-survejim ndër-seksional menjëherë pas përfundimit të epidemisë së rubeolës të vitit 1994 (epidemi me 3.432 raste të raportuara apo një incidencë prej 105,7 raste/100.000 popullatë).

Studimi konsistoi në një madhësi zgjedhje prej 1.440 subjekte të moshave nga 1 deri 50 vjeç, me përzgjedhje të rastit në popullatë në 12 rrethe të vendit (Tiranë, Durrës, Shkodër, Kukës, Dibër, Elbasan, Lushnje, Berat, Pogradec, Korçë, Sarandë, Gjirokastër).

Mostrat serike u analizuan me anë të testit imunoenzimatik ELISA.

Studimi synoi në përcaktimin e impaktit të epidemisë së rubeolës të 1994-ës mbi profilin imunologjik të popullatës, qoftë si nivel total i seroprevalencës, ashtu dhe si nivele moshë-specifike të saj.

Për më tepër, përdorimi për herë të parë i testit ELISA në vend të atij IHA të përdorur në tërë sero-survejimet e mëparëshme, maksimizoi specificitetin e të dhënave të përfshirës.

Niveli i përgjithshëm i seroprevalencës së rubeolës rezultoi 86,4%, nivel ky thelbësishët më i lartë krahasuar qoftë me nivelin 47,8% të përfshirës në sero-survejimin e 1983-it ashtu dhe me nivelin 58,2% të përfshirës në sero-survejimin

e 1989-ës.

Ndërkaq, nivelet moshë-specifike të seroprevalencës treguan, sikurse në sero-survejimet e 1983-it dhe të 1989-ës, dallime statistikisht sinjifikative ndërmjet tyre. Konkrektisht, nivelet e seropozitivitetit rezultuan të janë

32,3% në grup-moshat 1-5 vjeç,

53,2% në grup-moshat 6-10 vjeç,

92,7% në grup-moshat 11-16 vjeç dhe 97,8% në ato 17 vjeç e lart.

Niveli 32,3% i seropozitivitetit në grup-moshat e vogla 1-5 vjeç paraqitet mbi 3 herë më i lartë se ai 10,3% i këtyre grup-moshave më 1989, çka pasqyron impaktin e epidemisë së rubeolës të vitit 1994. Megjithatë, ai mbetet përsëri sinjifikativisht më i ulët së nivelet e seropozitivitetit të moshave të pubertetit dhe të pas-pubertetit.

Mbi Sindromin e Rubeolës Kongjenitale (SRK) në Shqipëri

Mungojnë të dhënat mbi SRK në Shqipëri, sepse SRK nuk ka qenë përfshirë dhe aktualisht vijon të mos jetë i përfshirë në survejancën epidemiologjike. Eksperiencia nga vende të tjera tregon që në mungesë te vaksinimit kundër-rubeolik incidenca e pritshme e SRK është 1 rast SRK në 1.000 lindje të gjalla në vit. Çka do të thotë se në Shqipëri, me një numër vjetor prej 68.000-72.000 lindje të gjalla, numri i pritshëm vjetor i SRK përllogaritet teorikisht në rreth 70 raste.

Konkluzione kryesore mbi qarkullimin e infeksionit rubeolik në Shqipëri, të përfshirës nga survejanca epidemiologjike (periudha 1964-2000) dhe nga survejimet sero-epidemiologjike (periudha 1981-1995)

-Infekzioni rubeolik në Shqipëri qarkullon në mënyrë endemike, çka përbën një karakteristikë epidemiologjike të përgjithshme të një vendi pa vaksinimin rutinë kundër rubeolës.

-Piket epidemike hasen çdo 10-15 vjet, duke

Mbi Epidemiologjinë dhe Imunologjinë e Rubeolës në Shqiperi (periudha 1964-2000) dhe Strategjitet e Kontrollit dhe Prevenimit të saj (periudha 2000-2001 e pas)

treguar kështu një tipar specifik të epidemiologjisë së rubeolës, krahasuar me vendet e tjera të Evropës të karakterizuar me periudha më të shkurtëra (3-7 vjet) të pikeve epidemike në epokën e para-vaksinimit.

-Frekuanca mesatare vjetore e rasteve të raportuara me rubeolë në periudhat ndër-epidemike është vetëm 9-10 raste. Një frekuencë e tillë tepër e ulët shpjegohet kryesisht me mbizotërimin e përtheksuar të infekzionit subklinik kundrejt sëmundjes klinike. Për rrjedhojë, nivelet e fallco-negativitetit në survejancën epidemiologjike rutinë rezultojnë të jenë tepër të larta.

-Pesha specifike reale e infekzionit rubeolik në Shqipëri jepet nëpërmjet sero-survejimeve ndër-seksionale.

Niveli i përgjithshëm i seroprevalencës luhatet nga 48% në 58% në periudhat ndër-epidemike; ai rritet në 86-87% menjëherë pas qarkullimit epidemik të infekzionit.

Ndërkajq, janë të pranishme dallime tepër të shprehura në profilet imune moshë-specifike, duke treguar në thelb një ndërlidhje lineare të rritjes së niveleve të seropozititetit me rritjen e moshës (nga moshat e para-pubertetit në moshat e pubertetit dhe më tej në moshat e pas-pubertetit).

Grup-moshat më të vogla (deri 5-6 vjeç) paraqesin në mënyrë të qëndrueshme nivelet seroprevalente më të ulëta të rubeolës, çka demonstron një tipar epidemiologjik krejt specifik, të kundërt me atë të vendeve të tjera të Evropës në epokën e para-vaksinimit. Madje, edhe në qarkullimet epidemike të rubeolës (1969, 1985, 1994), këto grup-mosha, ndonëse më receptivet në popullatën e vendit, kanë treguar gjithmonë një refraktaritet *sui generis* ndaj infekzionit rubeolik.

-Ndonëse nuk ka ende ndonjë evidencë zyrtare mbi incidencën e Sindromit të Rubeolës Kongjenitale (SRK) në Shqipëri, mund të jepet një vlerësim teorik i tij: numri i pritshëm i SRK përllogaritet teorisht në rreth 70 raste në vit (bazuar në nivelin prej 1 rast SRK për 1000 lindje

të gjalla sipas eksperiencës së vendeve të tjera në epokën e para-vaksinimit). Për më tepër, për arsyet hopit sasior që pësojnë nivelet e seropozititetit pikërisht në moshat e pubertetit dhe të pas-pubertetit në vendin tonë, (specifikë epidemiologjike e rubeolës në Shqipëri, e përmendur më lart), risku i SRK konkretizohet spikatshëm.

-SRK është një problem i rëndësishëm i shëndetit publik, që duhet domosdoshmërisht të prevenohet.

Dhe prevenimi i SRK nënkupton pikërisht vaksino-profilaksinë e rubeolës.

Madje, është prevenimi i SRK ai, që përbën në thelb synimin e prevenimit parësor të rubeolës përmes vaksino-profilaksisë specifike.

Objektivat (shënjestrat, targetet) e OBSh-së mbi Rubeolën dhe SRK dhe Strategjitet përkatëse për realizimin e tyre

Objektivat

U përmend që rubeola është në vetvete një sëmundje virale e lehtë dhe që rëndësia e saj në këndvështrimin e shëndetit publik lidhet pikërisht me efektet teratogjene të infekzionit parësor rubeolik në gruan shtatzënë, dmth me të mirënjojturin Sindrom të Rubeolës Kongjenitale – SRK.

Është për këtë arsyet që *Targeti 21 i OBSh-së për Rajonin Evropian lidhur me infekzionin rubeolik fokusohet në kontrollin dhe prevenimin e SRK*; ai konsiston në arritjen deri më 2010 të një niveli incidence të SRK deri në 0,01/1.000 lindje të gjalla, apo *deri 1 rast me SRK për 100.000 lindje të gjalla*, (që do të nënkuptonte praktikisht eliminimin thuaqse të plotë të SRK në Shqipëri).

Eliminimi i SRK përfaqëson synimin (objektivin) përfundimtar. Në thelb ai do të thotë eliminimin i infekzionit rubeolik indigen në popullatën e vendit.

Urgjenca e parë për arritjen e eliminimit të SRK është mbrojtja e plotë e të gjitha femrave të moshave riprodhuese. Urgjenca e dytë është

ndërprerja e transmetimit të rubeolës në popullatën fëmijënore. Secila syresh përbën një objektiv më vete. Të dy objektivat janë plotësisht komplementarë lidhur me arritjen e objektivit përfundimtar – eliminimi i plotë i SRK.

Strategjité

Strategjité Vaksinore

Strategjité për realizimin e kontrollit dhe eliminimit të SRK, dmth për realizimin e kontrollit dhe eliminimit të rubeolës, fokusohen në rradhë të parë në vaksinimin kundër rubeolës.

Janë disa strategji vaksinimi në vartësi nga objktivi përkatës. Përmendim dy më kryesoret:

- STRATEGJIA E VAKSINIMIT SELEKTIV, e cila nënkupton vaksinimin me përzgjedhje gjini-specifike, dmth vaksinimin në popullatën e vendit vetëm të femrave të moshave të pubertetit dhe të pas-pubertetit, (që përfaqësojnë në fakt popullatën e drejtpërdrejtë në risk lidhur me SRK); synimi i një strategjie të tillë është realizimi i mbrojtjes pas-vaksinore në mënyrë të drejtpërdrejtë në këtë segment të popullatës së vendit.

- STRATEGJIA E VAKSINIMIT TË POPULLATËS FËMIJËNORE, e cila nënkupton vaksinimin e të gjithë fëmijëve, të të dy gjinive, në moshën 12-15 muaj të jetës si vaksinim bazal (dhe në moshën 5 vjeç si dozë booster apo rivaksinim), duke realizuar kështu në një mënyrë të tërthortë mbrojtjen e popullatës në risk (popullata femërore e lartpërmendur).

Secila prej këtyre dy strategjive ka anët pozitive dhe anët negative. Strategjia e vaksinimit selektiv vërtet krijon mbrojtje specifike të drejtpërdrejtë ndaj popullatës në risk (ana pozitive), por është krejt e pa-aftë të realizojë eliminimin e infeksionit rubeolik indigen në popullatën e vendit qoftë edhe në një perspektivë afat-gjatë (ana negative). Strategjia e vaksinimit të popullatës fëmijënore është plotësisht e aftë të realizojë eliminimin e infeksionit rubeolik në një perspektivë afat-gjatë (ana pozitive), veçse është e pafuqishme në krijimin e një mbrojtje specifike

të drejtpërdrejtë dhe immediate ndaj popullatës në risk (ana negative). Eksperiencia botërore ka treguar se është thelbësore përfshirja në vaksinim e tërë popullatës femërore të moshave riprodhuese, meqenëse aplikimi vetëm i vaksinimit të moshave fëmijënore mund të mbartte riskun potencial të shtimit të rasteve të SRK (qarkullimi i infeksionit rubeolik do të pësonte një çvendosje kah moshave të rritura).

- Rrjedhimisht, do të rekomandohej si më e përshtatshme STRATEGJIA E KOMBINUAR E VAKSINIMIT, e cila nënkupton *futjen e vaksinimit të detyrueshëm kundër rubeolës në kalendarin rutinë të vaksinimit të moshave fëmijënore dhe aplikimin e vaksinimit selektiv në të gjitha femrat e moshave riprodhuese (moshat e pubertetit dhe të pas-pubertetit)*. Është pra një strategji, që përfaqëson kombinimin e dy strategjive të mësipërme, duke komplementuar anët negative të njerës me anët pozitive të tjetrës dhe e kundërtë. Strategjia e kombinuar e vaksinimit realizon kështu një impakt të menjëherëshëm ndaj kontrollit dhe prevenimit të SRK, dhe një impakt kohë-gjatë ndaj kontrollit dhe prevenimit të infeksionit rubeolik në popullatë, me objektiv përfundimtar eliminimin e tij. Momenti i vetëm negativ i kësaj strategjie do të ishte kostoja relativisht e lartë, veçse plotësisht e justifikueshme nga aspekti i përfitimit shëndetësor.

Strategjité e Survejancës Epidemiologjike

Forcimi dhe mbajtja e survejancës epidemiologjike aktive ndaj rubeolës dhe vendosja e survejancës epidemiologjike për SRK përbëjnë drejtimin tjetër thelbësor të fokusimit të strategjive të kontrollit dhe eliminimit të SRK (objktivi imediat) dhe infeksionit rubeolik (objktivi përfundimtar).

SURVEJANCA EPIDEMIOLOGJIKE AKTIVE E RUBEOLËS synon në përcaktimin e proporcionit të rasteve që hasen në femrat e moshave riprodhuese dhe në identifikimin e shpërthimeve epidemike të sëmundjes.

Mbi Epidemiologjinë dhe Imunologjinë e Rubeolës në Shqiperi (periudha 1964-2000) dhe Strategjitet e Kontrollit dhe Prevenimit të saj (periudha 2000-2001 e pas)

SURVEJIMET NDËR-SEKSIONALE SERO-EPIDEMOLOGJIKE përfaqësojnë mjetin e vetëm për monitorimin e ndryshimeve në receptivitetin ndaj rubeolës, dmth në përcaktimin në ecuri në kohë të profileve imunologjike të popullatës.

SURVEJANCA EPIDEMIOLOGJIKE E SRK jep evidencën e drejtpërdrejtë të peshës specifike të SRK në popullatë. Aktualisht në Shqipëri është më optimal përqëndrimi në monitorimin e rasteve me SRK në periudhën neonatale dhe të fëmijërisë së herëshme. Në një kuadër të tillë është e domosdoshme përfshirja aktive e specialistëve obstatër, neonatologë dhe pediatër, sepse pikërisht ata përfaqësojnë hallkën kryesore në suspektimin-diagnostikimin dhe raportimin e rastit me SRK. Ndërkohë, survejimet ndër-seksionale për përcaktimin e prevalencës në moshat foshnjore-fëmijënore të paaftësive të tillë si verbëria, shurdhësia, etj, përbëjnë një mundësi tjetër potenciale në kërkimin-studimin-hulumtimin e SRK.

Objektivat dhe Strategjitet e Kontrollit dhe Prevenimit të SRK dhe të Rubeolës në Shqipëri

Bazuar në objektivat dhe strategjitet e zhvilluara nga OBSh-ja lidhur me SRK në rradhë të parë dhe infekzionin rubeolik në përgjithësi, mund të formulohen objektivat dhe strategjitet konkrete për Shqipërinë.

Objektivat e përgjithshëm

Objektivat afat-mesëm (deri më 2010):

-Reduktimi i incidencës të SRK deri në 0,01/1.000 lindje të gjalla, apo deri 1 rast me SRK për 100.000 lindje të gjalla, (që do të nënkuontonte praktikisht eliminimin thaujse të plotë të SRK në Shqipëri).

-Reduktimi i incidencës së rubeolës në nivele sporadike.

Objektivi afat-gjatë apo objektivi përfundimtar (pas vitit 2010):

-Eliminimi i rubeolës si infekzion indigjen

në popullatën e vendit.

Objektivat kohë-specifikë dhe Strategjitet përkatëse për realizimin e tyre

Më 2000

-Vaksinim masiv (catch-up) me dyvaksinën Fruth-Rubeolë (FR) të të gjithë fëmijëve të vendit nga 12 muaj deri 14 vjeç (një dozë e vetme). U theksua më lart që përdorimi i dyvaksinës FR në vend të asaj njëvalente F (Fruth) në fushatën e vaksinimit catch-up kundër fruthit paraqet mundësinë e vetme të realizimit njëherësh dhe për herë të parë në Shqipëri edhe të vaksino-profilaksisë së rubeolës në moshat fëmijënore 1-14 vjeç.

-Sero-survejim ndër-seksional para dhe pas fushatës së vaksinimit catch-up, për studimin e impaktit të vaksinimit masiv në profilin imunologjik të grup-moshave të vaksinuara si ndaj fruthit ashtu dhe ndaj rubeolës.

Në periudhën 2001-2002

-Futja në kalendarin tonë kombëtar të vaksinimit e vaksinimit të detyrueshëm kundër rubeolës (me dyvaksinën FR) në mosha 12-15 muaj të jetës.

-Futja në kalendarin tonë kombëtar të vaksinimit e dozës së dytë (doza booster) të vaksinës së rubeolës (dyvaksina FR) në mosha 5 vjeç të jetës. Qëllimi është i dyfishtë: së pari, arritura e serokonversionit pozitiv në fëmijët që nuk i janë përgjigjur dozës së parë të vaksinës, dhe, së dyti, realizimi i mundësisë për vaksinimin e fëmijëve që për arsyen ndryshme objektive e subjektive kanë mbetur të pavaksinuar.

-Arritura e mbulesës vaksinore rutinë të rubeolës në nivelet =95% qoftë për dozën e parë në mosha 12 muaj ashtu dhe për dozën booster në mosha 5 vjeç në të gjitha rrëthet e vendit.

-Vaksinim masiv (catch-up) kundër rubeolës (me dyvaksinën FR) në të gjitha femrat e moshave 15-39 vjeç, (strategjia e vaksinimit selektiv të kryer me fushatë), me synim krijimin e menjëherëshëm të mbrojtjes së drejtpërdrejtë ndaj

Epidemiologji

infekzionit rubeolik pikërisht në popullatën në risk të vendit.

Përforcimi i survejancës të rubeolës:

- Aplikimi i Survejancës të Bazuar-në-Rastin me konfirmim serologjik nga ana e Laboratorit Virologjik;

- Përforcimi i survejancës të sindromit infektiv "rash makulopapular dhe temperaturë" në kuadrin e Sistemit te Survejancës Alert;

- Analiza e të dhënave dhe feed-back i tyre në vijueshmëri të pandërprerë;

- Forcimi i performancës diagnostikuese për rubeolë e Laboratorit të Virologjisë të Institutut të Shëndetit Publik.

Aplikimi i Survejancës epidemiologjike të SRK të Bazuar-në-Rastin me konfirmim laboratorik nga ana e Laboratorit Virologjik.

Në periudhën 2003-2010

1. Mbajtja e mbulesës vaksinore rutinë të rubeolës në nivelet =95% si për dozën e parë në moshën 12 muaj të jetës ashtu dhe për dozën e dyte (dozën booster) në moshën 5 vjeç të jetës në të gjitha rrëthet e vendit dhe monitorimi i pandërprerë i saj.

2. Mbajtja e survejancës të përforcuar të rubeolës:

- Survejanca e Bazuar-në-Rastin me konfirmim serologjik nga ana e Laboratorit Virologjik;

- Survejanca e sindromit infektiv "rash makulopapular dhe temperaturë" në kuadrin e Sistemit të Survejancës Alert;

- Analiza e të dhënave dhe feed-back i tyre në vijueshmëri të pandërprerë;

- Mbajtja e performancës të lartë diagnostikuese për rubeolë e Laboratorit të Virologjisë të Institutut të Shëndetit Publik.

3. Përforcimi i survejancës të SRK:

- Survejanca e Bazuar-në-Rastin me konfirmim laboratorik nga ana e Laboratorit Virologjik;

- Analiza e të dhënave dhe feed-back i tyre në vijueshmëri të pandërprerë.

4. Vlerësimi (përcaktimi) i profileve

imunologjike totale dhe moshë-specifike të popullatës së vendit tonë ndaj rubeolës nëpërmjet sero-survejimeve ndër-seksionale periodike.

Mbi realizimin deri në momentin aktual (nëntor 2002) të objektivave kohë-specifikë lidhur me rubeolën (dhe edhe fruthin) në vendin tonë

Nëntor 2000

Realizohet me sukses vaksinimi masiv (catch-up) me dyvaksinën Fruth-Rubeolë (FR) i të gjithë fëmijëve të vendit nga 12 muaj deri 14 vjeç (një dozë e vetme): mbulesa vaksinore si në nivel rrëthi ashtu dhe në nivel vendi rezultoi >98%, dmth tepër e lartë (Tabela, në vijim).

I JANAR 2001

-Futet vaksinimi i detyrueshëm kundër rubeolës (me dyvaksinën FR) në kalendarin kombëtar të vaksinimit për çdo kohort-lindje të re në moshën 12-15 muaj të jetës.

-Futet doza e dytë (doza booster) në moshën 5 vjeç të jetës si dozë e detyrueshme në vaksinimin e detyrueshëm kundër rubeolës (me dyvaksinën FR).

TETOR 2001

Fillon fushata e vaksinimit (apo më saktë programi i vaksinimit) kundër rubeolës (me dyvaksinën FR) i të gjitha femrave të moshave riprodhuese (15-35 vjeç dhe mbi 35 vjeç sipas dëshirës) të vendit. Deri në fund të vitit 2001 u realizua një mbulesë vaksinore prej rrëth 70% në nivel vendi. Programi i vaksinimit përfundon në fund të vitit 2002 dhe të dhënat e deritanishme (tetor 2002) tregojnë për realizimin e një mbulesë vaksinore në >95%.

I JANAR 2002

Futet ne aplikim në të gjithë vendin Survejanca e Bazuar-në-Rastin e Fruthit/Rubeolës si një sistem i detyrueshëm survejance, i domosdoshëm në fazën aktuale epidemiologjike të Shqipërisë lidhur me fruthin dhe me rubeolën. Momentet thelbësore të kësaj survejance konsistojnë në hulumtimin e detajuar epidemiologjik të çdo rasti me sindromin infeksioz

Mbi Epidemiologjinë dhe Imunologjinë e Rubeolës në Shqiperi (periudha 1964-2000) dhe Strategjitet e Kontrollit dhe Prevenimit të saj (periudha 2000-2001 e pas)

Tab. Mbulesa Vaksinore e përfthuar në Vaksinimin Masiv (Moshat 1-15 Vjeç kundër Fruthit/Rubeolës në nëntor 2000 në Shqipëri

Nr	Rrethi	Numri i fëmijëve	Vaksinuar më parë ndaj fruthit	Mbulesa vaksinore e mëparëshme	Vaksinuar në	Mbulesa vaksinore në
					1-14 vjeç	nëntor 2000
1	Berat	35.456	33.325	94.0 %	34.838	98.2 %
2	Bulgizë	14.806	13.016	87.9 %	14.678	99.1 %
3	Delvinë	2.698	2.026	75.1 %	2.697	99.9 %
4	Devoll	8.276	8.142	98.4 %	8.24	99.6 %
5	Dibër	29.54	26.825	90.8 %	29.49	99.3 %
6	Durrës	50.474	47.798	94.7 %	50.241	99.5 %
7	Elbasan	63.359	60.348	95.2 %	63.142	99.7 %
8	Fier	55.827	49.016	87.8 %	55.173	98.8 %
9	Gjirokaster	10.091	9.066	89.8 %	9.715	96.3 %
10	Gramsh	11.25	10.691	95.0 %	11.244	99.9 %
11	Has	7.558	7.338	97.1 %	7.543	99.8 %
12	Kavaje	25.279	23.556	93.2 %	25.173	99.6 %
13	Kolonjë	4.391	4.131	94.1 %	4.386	99.9 %
14	Korçë	33.922	30.47	89.8 %	33.409	98.50%
15	Krujë	20.453	17.697	86.5 %	20.005	97.4 %
16	Kucovë	9.444	7.487	79.3 %	9.385	99.4 %
17	Kukës	21.561	19.156	88.8 %	21.257	98.6 %
18	Kurbin	16.695	14.987	89.8 %	16.668	99.8 %
19	Lezhë	19.627	18.609	94.8 %	19.501	99.4 %
20	Librazhd	22.229	20.838	93.7 %	22.187	99.80%
21	Lushnje	40.394	36.285	89.8 %	40.114	99.3 %
22	Mal Madhe	11.548	9.33	80.8 %	11.544	99.9 %
23	Mallakastër	11.873	9.84	82.9 %	11.66	98.2 %
24	Mat	19.833	18.475	93.1 %	19.616	98.9 %
25	Mirditë	11.435	11.065	96.8 %	11.318	99.0 %
26	Pagani	10.374	9.433	90.9 %	10.35	99.8 %
27	Përmet	6.691	6.414	95.8 %	6.644	99.3 %
28	Pogradec	20.609	18.794	91.2 %	20.408	99.0 %
29	Pukë	11.988	11.172	93.2 %	11.913	99.4 %
30	Sarandë	7.669	6.273	81.8 %	7.658	99.9 %
31	Shkodër	53.62	45.201	84.3 %	53.212	99.2 %
32	Skrapar	7.85	7.096	90.4 %	7.837	99.8 %
33	Tepelenë	9.624	9.424	97.9 %	9.548	99.2 %
34	Tiranë	137.86	120.509	87.4 %	135.626	98.4 %
35	Tropojë	8.712	7.157	82.1 %	8.636	99.1 %
36	Vlorë	43.572	33.071	75.9 %	42.468	97.5 %
SHQIPERIA		876.678	784.061	89.4 %	867.524	98.9 %

Epidemiologji

“rash makulopapular dhe temperaturë” (të suspektuar ose për fruth ose për rubeolë) dhe konfirmimin serologjik të tij (prej Laboratorit të Virologjisë të IShP).

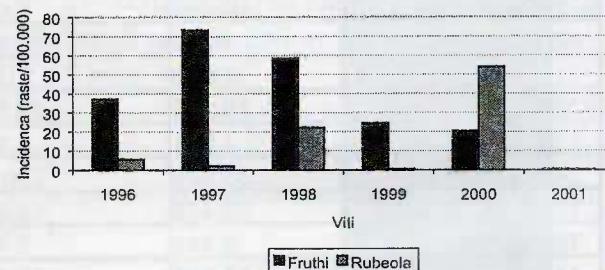
Impakti i vaksinimit masiv (nëntor 2000) në uljen e spikatur të incidencës së Fruthit dhe Rubeolës më 2001

Gjithsej 18 raste të suspektuara për fruth dhe 10 raste të suspektuara me rubeolë u raportuan më 2001 nëpërmjet Sistemit Madhor të Bazuar në Sëmundje të survejancës sonë të sëmundjeve infektive; ato përbëjnë një incidencë vjetore prej përkatësisht 0,6 dhe 0,3 raste per 100.000 banorë.

Niveli prej 0,6 raste/100.000 i incidencës së fruthit më 2001 rezulton të jetë 34–41 herë më i ulët se incidencat vjetore të fruthit më 2000 dhe 1999 dhe 62–122 herë më e ulët se ato më 1996, 1997 dhe 1998. Niveli prej 0,3 raste/100.000 i incidencës së rubeolës më 2001 rezulton të jetë 180 herë më i ulët kahasuar me nivelin e incidencës të një viti më parë (viti 2000) dhe 25 herë më i ulet se mesatarja arimetike e ponderuar e nivelit vjetor të incidencës gjatë periudhës 1996–1999, (Tabela dhe Grafiku në vijim).

Kjo ulje drastike e incidencës së fruthit dhe rubeolës më 2001 nuk është tjeter veçse pasqyrim i impaktit jashtëzakonisht të spikatur të vaksinimit masiv të moshave 1–14 vjeç të kryer në nëntor 2000. Çka shpreh realizimin e plotë të objektivit kohë-specifik (viti 2000) të strategjisë së vaksinimit mbulues (catch-up), në kuadrin e objektivit përfundimtar të strategjisë kombëtare të eliminimit të fruthit në Shqipëri më 2007 dhe eliminimit te SRK më 2005 dhe të vetë infekzionit rubeolik më 2010.

*Graf. Impakti i vaksinimit masiv kundër Fruthit/Rubeolës në nëntor 2000 në uljen drastike të incidencës së Fruthit dhe Rubeolës më 2001
(incidenca për 100.000 banorë)*

Impakti i vaksinimit masiv kundër Fruthit/Rubeolës në nëntor 2000 në uljen drastike të incidencës së Fruthit dhe Rubeolës më 2001

Viti	Fruthi		Rubeola	
	Frékuencia (raste)	Incidenca (raste/100.000)	Frékuencia (raste)	Incidenca (raste/100.000)
1996	1.204	37,1	180	5,5
1997	2.386	73,4	66	2,0
1998	1.901	58,5	721	22,1
1999	797	24,5	15	0,5
2000	662	20,4	1.752	54,0
1-15 Nëntor 2000:				
Fushata e vaksinimit masiv kundër Fruthit-Rubeolës, të gjithë fëmijët e moshave 1-14 vjeç;				
(mbulesë vaksinore në nivele 98% qoftë në shkallë vendi qoftë në shkallë rrathi).				
2001	18	0,6	10	0,3

**On Immunology and Epidemiology of Rubella in Albania (1964-2000), and strategies
of its prevention.(2000-2002)**
Prof. Dr. Eduard KAKARRIQI

Rubella is a non severe viral pathology, but its importance for the public health is significant because of CRS (congenital rubella syndrome), which has teratogenic character and may cause blindness, deafness etc. to the new born. The long paper, written by one of the most prominent specialists in the matter in Albania, discusses all scientific and other aspects of the continuous effort to eradicate the pathology in Albania. The data of epidemiological surveillance present very small values of the frequency of the manifested infection, but only the sero-epidemiological study presents the real state of rubella infection. Different such surveys conducted periodically are presented in detail, and then the cases of CRS in Albania are analyzed. Then the objectives of WHO for Rubella and CRS in Albania are presented and discussed. The strategies of control through vaccination campaigns are also discussed. The catch –up vaccination conducted in children in November 2000 is discussed and surveys conducted to evaluate the results are presented. New strategies for the infection control are presented and discussed for the future.

